

HẠNH PHÚC CÔ ĐƠN

Cư sĩ Liên Hoa

(Chỉ như một tấm lòng chia sẻ, vì bài viết đã cũ)

Đã từ lâu, tôi không còn muốn sáng tác những bài thơ thuộc về tình cảm, dù rằng trong tâm tư luôn luôn có nhiều cảm xúc thôi thúc, vì là một loài hữu tình, nhất là một con người sống nhiều về nội tâm, tình cảm, nhạy bén trong, trước mọi biến động của đời sống, nên hay bị "đối cảnh sanh tâm".

Bản nhạc "Cô Đơn" do một người Nhạc sĩ và một người Ca sĩ cùng nhau hoà diễn trong đĩa DVD xem tại nhà vào tối Chủ nhật 25.09.06, lắng sâu trong tận đáy lòng tôi.

Cô đơn của kiếp sống khi tuổi đời chông chất, nhìn chung quanh thấy mọi thứ như đang từ từ rời bỏ ra đi.

Cô đơn của cõi lòng khi mỗi ngày quán xét tư tưởng, từng cánh hoa tham chấp, vọng kiến rơi rụng. Cô đơn trên bước đi, con đường làm việc đạo. Có lúc tâm tư cô đơn như ánh trăng treo lơ lửng trên bầu trời, có khi bị mây mù che phủ, lúc rạng rỡ khi bóng mây tan. Trăng vẫn cô đơn trong sáng, mỉm cười, long lanh dù bao nhiêu nghịch cảnh của đời sống, của định kiến, thị phi vây phủ.

Cô đơn để thấy mình đang từ từ bị bóc trần tất cả những lớp sơn phù phiếm bao phủ dày đặc tâm trong vô lượng kiếp qua, để thấy mình chỉ còn là mình với ý nghĩa đích thực của con người, vì không còn chỗ bám víu...

Trong Kinh Người Biết Sống Một Mình * giải thích chi tiết về Hạnh sống hiện tại. Đó là thái độ sống tinh thức "Đừng tìm về quá khứ. Đừng tưởng đến tương lai. Quá khứ đã không còn. Tương lai thì chưa đến. Hãy quán chiếu sự sống. Trong giờ phút hiện tại...". Không phải vì quá khứ không có giá trị cho hiện tại hoặc tương lai là không cần thiết cho những dự phóng, nhưng nếu quên đi hiện tại, chúng ta sẽ vô tình phạm lỗi lầm quan trọng, là vong thân, đánh mất thân tâm mình, quên đi điều kỳ diệu của hiện tại. Và cô đơn của hiện tại trở về như một Hạnh phúc !

Mượn xúc cảm khi viết bài thơ này trong ngôn ngữ trần tục. Tuy nhiên, qua đó, kính tặng tất cả những đang sống hạnh cô đơn thực sự để tìm Hạnh phúc cho người và mình. Xin hãy là giọt nước để rót từ đỉnh núi cao của bản ngã, xuống tận đáy của vực thẳm và nằm uẩn không còn dấu vết- Đó là cô đơn.

*Nếu,
một mai tôi chết, xin đừng than khóc
hình hài này, hãy đốt, rải biển sông
hạt tro bụi có làm đời thêm đẹp*

thì cũng tròn một kiếp, bước rong chơi.....

HẠNH PHÚC CÔ ĐƠN

*Bên cạnh chiếc đàn dương cầm
người nhạc sĩ đang gieo từng hạt nước
lóng lánh của dòng suối âm thanh
Em ! người em gái Việt Nam, đứng đó
Thon thả trong tiếng hát
lời ca em cất lên
ngọt lịm như cánh đồng mía ngọt
từng nốt nhạc sâu lắng
âm thanh cô đơn
đi vào mọi ngả ngách của cõi lòng
xa vắng
dịu hiền
hạnh phúc như bóng mây trên bầu trời
như tầm tay vừa với bắt được
chợt vỗ cánh, vụt bay
cánh chim rời xa tổ ấm
em no tròn trong lời ca
em gầy guộc trong tiếng hát
em thốn thức với đôi tay
khoảng im lặng lắng sâu, nung nịu
làm dòng thác đổ
như cuồng phong dậy gió
như mặt biển nộ cười
như giọt nước từ đỉnh núi cao
từng giọt một
nhẹ nhàng
rơi xuống...
rơi xuống..
tận đáy...
vực sâu...
và để lại...
còn là..
cô đơn ..... yên lặng
lặng im
hạnh phúc đời người muôn đời không trọn vẹn
để cô đơn...
gói trọn cõi lòng*

26.09.06

---

* Kinh Người Biết Sống Một Mình” - Bhaddekaratta Sutra, bản dịch của Thầy Nhất Hạnh).